

ja kui palgalinne otab omma töö pal-
ka, nenda on waese innimesse päwad. Kui
päike paistab, näikse hommikust õhtoni ig-
gal lomal ja asjal omma warri ollewad;
agga mis warri se on, mis sullased iggatse-
wad? — Kel Hommikoma rahwa wisid
teada, kül se teab kosta. Üks reisia, kes
hilja aego India-maal olli, ütleb, et Hom-
miko-ma rahwas nendasammoti kui meil tal-
lorahwas, aega omma warjo järrele mööt-
wad. Kui seal küsid, mis aeg on? siis
wadetakse warjo peale ja ööldakse temma
pitkusest, mis tund on. Sestap tõtegiad
warjo kahhanemist ja kaswamist otawad.
Hiobi-ramatus tähendawad need sannad:
otsego sullane iggatseb päwa war-
jo, ni palju, sullane otab sedda aega, mil
tööst lahti lebbale ehk õhtale lastakse.

Kas waenlased on sulle waenlasets?

Üht ausat meest wihtas ja teotas tem-
ma naber; agga midda ennam ta tedda lai-
mas, sedda rahulikumaks ja rõõmsamaks

läks hea mehhe südda. Temma ütles: „wiht-
kajad ja teotajad kaswatawad keigeennamiste
meite waimo wägge: agga kes meid heaks
ja õnsaks kiitwad, tewad meile suurt hinge-
kahjo ja raiskawad temma õnnistust. Sest
nenda on kirjotud: kes teid õnsaks kiitwad,
need petwad teid.“

Kes mõistab ennam.

Kolm õppetud meest juhtusid üks päaw
Parisi-linna funninglikus ramato salis kofko.
Esimene ütles: Meie kolmekeste olleme
kõige Prantsuse-ma õppetud meeste wasta-
sed. Teine ütles: Ennam, palju ennam,
meie wõime kõige ma-ilma õppetud meeste
ette jõuda. — Ja minna üks, ütles kolmas,
kain teist mõllemist ülle.

Wahhemees peab ikka walwama.

Soldatile, kes funninga maja liggidal
wahhe peal seisis, olli naene worsti järrele
saatnud, mis mees maggufaste sõi. Selsam-
mal silmapilgul tuli funningas, ninna mant-